

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Davidovou ve věci

žalobce: **Statutární město Plzeň**, IČO 00075370
sídlem náměstí Republiky 1/1, 301 00 Plzeň - Vnitřní Město
zastoupený advokátem Mgr. Mariánem Byszowiecem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Miroslava Kaslová**, narozená 6. 11. 1978
bytem K. J. Erbena 109/26, 434 01 Most

pro 4 950 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 4 950 Kč a dále zákonný úrok z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 4 950 Kč od 1. 4. 2021 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zaplacení ve výroku uvedené částky s odůvodněním, že účastníci uzavřeli dne 24. 9. 2020 smlouvu o ubytování, podle které poskytl žalobce žalované ubytování v ubytovací jednotce č. 14 v domě žalobce č.p. 1878 v Plzni, ulice Plachého. Smlouva byla sjednána na dobu určitou do 31. 3. 2021. Žalovaná neuhradila žalobci poplatek za ubytování za období od 1. 3. 2021 do 31. 3. 2021 v celkové výši 4 950 Kč, tj. za 21 nocí se sazbou 180 Kč/noc a za 10 nocí se sazbou 130 Kč/noc). Dále žalobce požadoval zaplacení úroku z prodlení z dlužné částky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Svobodová.

2. Účastníci řízení na základě výzvy soudu souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Soud proto ve věci postupoval podle ustanovení § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“), dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.
3. Na základě předložených listin zjistil soud následující skutkový stav:
4. Ze smlouvy o ubytování č. 2020/005661 ze dne 24. 9. 2020 soud zjistil, že se žalovanou byla uzavřena smlouva o poskytnutí dočasného ubytování ve výše uvedené ubytovací jednotce provozované žalobcem, a to s účinností od 24. 9. 2020 na dobu určitou do 31. 12. 2020. Poplatek za ubytování byl stanoven ve výši 180 Kč osoba/noc a ve výši 130 Kč osoba/noc v případě ubytování v ubytovací jednotce společně s jinými osobami. Dodatkem č. 1 ze dne 30. 12. 2020 bylo ujednáno prodloužení ubytovací doby do 31. 3. 2020.
5. Z předžalobní upomínky ze dne 21. 4. 2023 včetně doručenky vyplývá, že žalovaná byla žalobcem vyzvána k úhradě dlužného poplatku za ubytování ve výši 3 780 Kč za měsíc březen 2021 ve lhůtě 7 dnů od doručení upomínky.
6. S ohledem na výše uvedené soud učinil skutkový závěr, že žalovaná byla v období uvedeném v žalobě (tj. v měsíci březnu 2021) nájemcem shora uvedené ubytovací jednotky. Z toho důvodu byla povinna platit v tomto období ubytovací poplatek ve výši 130 Kč/noc a 180 Kč/noc. Žalovaná nehradila ubytovací poplatky řádně a včas a dluží proto žalobci za 21 nocí se sazbou 180 Kč/noc částku v celkové výši 3 780 Kč a za 10 nocí se sazbou 130 Kč/noc částku v celkové výši 1 170 Kč. Protože žalovaná ubytovací poplatky nehradila řádně a včas, má žalobce nárok i na úrok z prodlení z dlužné částky.
7. Po stránce právní na projednávanou věc dopadají ustanovení o smlouvě o ubytování (o přechodném nájmu) obsažená v § 2326 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“). Právo na zaplacení úroku z prodlení plyne z § 1970 a násl. o.z.
8. Vzhledem k tomu, že se žalobci předloženými listinnými důkazy podařilo prokázat tvrzení obsažená v žalobě, rozhodl soud s odkazem na citovaná zákonná ustanovení tak, je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
9. O náhradě nákladů řízení ve výroku II soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu. Za náklady potřebné k účelnému uplatňování práva však soud nepovažuje náklady na právní zastoupení žalobce. U statutárních měst lze presumovat existenci dostatečného materiálního a personálního vybavení a zabezpečení k tomu, aby byla schopna kvalifikovaně hájit svá rozhodnutí, práva a zájmy, bez toho, aniž by musela využívat právní pomoci advokátů. Nebude-li jimi v příslušném řízení prokázán opak, nejsou náklady na zastoupení advokátem nákladem účelně vynaloženým (viz nález Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2010, sp. zn. III. ÚS 2984/2009, obdobně nález Ústavního soudu ze dne 19. 5. 2020, sp. zn. I. ÚS 3812/19, nález Ústavního soudu ze dne 2. 1. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1447/2018). V této věci k ničemu mimořádnému, co by odůvodňovalo výjimku z výše uvedeného, tedy přiznat žalobci náklady právního zastoupení, nedošlo (viz nález Ústavního soudu ze dne 19.5.2020, sp. zn. I. ÚS 3812/19). Jelikož se jednalo o právně jednoduchou věc a žalobce disponuje patřičným právním aparátem pro uplatňování nároků u soudu, soud neshledal náklady právního zastoupení za účelně vynaložené. Soud tak při určení náhrady nákladů řízení postupoval, jako kdyby žalobce nebyl právně zastoupen a přiznal mu na náklady řízení v částce 1 000 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 400 Kč a nákladů řízení uplatněných v souladu s § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití vyhlášky

Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o.s.ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu).

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 12. září 2025

Mgr. Jana Davidová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Svobodová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 29.09.2025 a je vykonatelné dne 03.10.2025, ve výroku II. právní moci dne 29.09.2025 a je vykonatelné dne 03.10.2025. Připojení doložky provedla Eva Svobodová dne 13.10.2025.